

кани, искачали дълги езици отъ пламъкъ и лава, поугасвали за да пламнѣтъ пакъ и това се повтаряло дълго врѣме. Такъвъ видъ прѣдставялъ артиллерийския бой на руситѣ съ турцитѣ, бой, на който гърмежитѣ се смѣсвали. Прѣзъ дола въ пламъка се мѣркали натрупано множество хора, конѣ, добичета, кола, — а надъ тѣхъ въ въздуха не прѣставалъ адския трѣсъкъ на пушечния огънь и оглушителнитѣ разлѣгвания на топовнитѣ гърмежи на повече отъ сто топа.

Но какъ се е случила постѣпката, смѣлата постѣпка на Османа да се промѣкне прѣзъ желѣзния обрѣчъ, който го билъ обиколилъ? Да погледнемъ що е станѣло прѣзъ нощта въ негова лагеръ. Бабаитинътъ на Плѣвенъ се радвалъ, че настанѣло таквозъ лошо снѣжно врѣме. Прѣди наставанѣто на нощта той далъ заповѣдь да се приготви войската за походъ; но никой не знаелъ за кждѣ. Р. Видъ била малка, можала да се газѣ въ случай на нужда. Но Османъ опѣтилъ своята войска по стария камененъ мостъ и по два други ново-направени нарочно мостове. Той взелъ повечето отъ артиллерията си и 500—600 волски коля; руситѣ не могли да съгледатъ всичко това движение. Така Османъ извелъ повечето си войска прѣзъ Видъ и се приготвилъ да удари къмъ Софийското шосе. Когато рускитѣ стражи, които пазяли Митрополийската позиция забѣлѣжили, че турцитѣ се прѣвзвзватъ на коля, побързали да извѣстѣятъ на генерала Ганецкий, който се намѣрвалъ въ Долни-Джѣбникъ. Получилъ не получилъ извѣстие генералътъ, а сигналната ракета, като бѣла игла, се извила на небето и по всичкото пространство на западната въ тѣла русска позиция забили тѣпанчетата. Гренадеритѣ безъ никакво смущаванье, сѣкашъ за простъ маневръ, грабнѣли оръжие, наредили се и били готови за походъ. Сибирский гренадерски полкъ, който билъ най-близо и занимавалъ Митрополийската позиция, вече се билъ, когато стигналъ генералъ Ганецкий. Буйно и рѣ-